

รักในห้วงเวลาแห่งการเชื่อมต่ออันไม่สิ้นสุด:
การศึกษาการออกแบบพื้นที่เมืองในภาพยนตร์เรื่อง Her
ของ Spike Jonze

เมธาวี โลหะสุด *

บทคัดย่อ

บทความนี้สำรวจความสัมพันธ์เชิงพื้นที่ระหว่างเมืองลอสแอนเจลิสกับแนวคิดเรื่องความรักในภาพยนตร์เรื่อง*เฮอร์* ซึ่งเป็นภาพยนตร์ปี 2013 กำกับโดยสไปค์ โจนส์ ที่ได้รับเสียงชื่นชมจากนักวิจารณ์มากมาย หากมองผ่านๆ ภาพยนตร์เรื่องนี้ดูเหมือนจะเจาะประเด็นคนกับเทคโนโลยี เพราะเป็นเรื่องเล่าที่ตามติดความสัมพันธ์ระหว่างตัวเอกชายนามอีโอดอร์ ทอมลีย์ กับระบบปฏิบัติการ (OS) อัจฉริยะนามซาแมนธาดังแต่เริ่มคบกันจนถึงแยกทางกัน แต่เมื่อมองลึกลงไปอีก จะเห็นได้ถึงความเหมือนระหว่างผังเมืองลอสแอนเจลิสในอนาคตที่เชื่อมต่อกันมากเกินไปจนควรกับการดำเนินไปของความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครในพล็อตเรื่อง ลอสแอนเจลิสของสไปค์ โจนส์ นั้นอยู่กึ่งกลางระหว่างความเป็นยูโทเปียและดิสโทเปียด้วยระบบที่ทั้งสมบูรณ์แบบและกดขี่ เห็นได้จากภาพพื้นที่อันย้อนแย้งเนื่องจากการเชื่อมต่อแต่กลับไม่มีการสัมผัสที่จับต้องได้เมื่ออ่านความสัมพันธ์ของตัวละครขนานไปกับการออกแบบพื้นที่ลอสแอนเจลิสในภาพยนตร์ ผ่านกรอบความคิดของ อแลง บาติยู ที่มองว่าความรักคือการโอบรับความเสี่ยงและความไม่แน่นอน ก็จะได้เห็นว่า *เฮอร์* นั้นเผยความเปราะบางของการเชื่อมต่อทางเทคโนโลยีในสังคมร่วมสมัย

คำสำคัญ: สุนทรียศาสตร์, ภาพยนตร์, ลอสแอนเจลิส, ความรัก, สถาปัตยกรรมผังเมือง

* อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาและวรรณคดีอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

Love in the Time of Endless Connectivity: A Study on Urban Design in Spike Jonze's *Her*

Maytawee Holasut^{*}

Abstract

This article explores the spatial relationship between the city of Los Angeles and the concept of love in Spike Jonze's critically acclaimed 2013 science fiction film, *Her*. At first glance, Jonze's film seems like a study on man and technology as its narrative follows the relationship between a male protagonist, Theodore Twombly, and a hyper-intelligent operating system (OS), Samantha, from the honeymoon period to their separation. A closer look at the film reveals a parallelism between overly connected urban design of the futuristic Los Angeles and the progression of the characters' relationship in the plot structure. Lingering on the boundary of utopian/dystopian dimension of perfect/oppressive order, Jonze's Los Angeles adopts a paradoxical spatial definition of being a *connected* space without any tangible *contact*. By reading the protagonists' relationship in accordance with the film's spatial design of Los Angeles through Alain Badiou's framework of love as an embracement of risk and chance, *Her* exposes the fragility of technological connectivity in contemporary society.

Keywords: aesthetic, film, Los Angeles, love, urban design

^{*} Lecturer, Department of English Language and Literature, Faculty of Liberal Arts, Thammasat University